

Ст. Андреевъ.

Въ Плиска

Столицата на първитѣ български царе.

Хубавъ пролѣтенъ день. Влакътъ спрѣ на гара Каспичанъ. Прикачиха нова машина и потеглихме по линията за Русе. Тренътъ профуча бързо покрай разпръснатитѣ магазини на гарата, изкачи една слаба височинка, премина надъ тѣсното красиво дефиле на Канара Дере и следъ малко спрѣ предъ една неотдавна издигната скромна постройка съ надписъ спирка Плиска. Тука е! — извикахме радостно и бърже наскочахме отъ вагонитѣ. Изкачихме се по една малка тераса и поехме въ посока къмъ селото презъ широка поляна, потънала въ сочна зелена трева и хубави полски цвѣта. Предъ насъ се откри величествени гледка: широка необозрима равнина, на дѣсно оградена отъ отвеснитѣ скали при Мадара, въ недрата на които е изваянъ Мадарския конникъ, на лѣво, отъ стръмнитѣ спускове на височината Стана. Въ дъното се очертава широкъ проломъ предъ него висока могила — войводакѡйската — която придава особена красота на гледката. Въздухътъ е чистъ и свѣтълъ, лека синевина покрива височинитѣ. На склона надъ селото се сивѣятъ развалинитѣ на старата българска столица, дето искахме да отидемъ. Пълни съ възторгъ, напредвахме бърже.